

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16C/46/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113207879
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1113207879.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred sudkyňou X.. G. P. v právnej veci navrhovateľa: X.. Q. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom K. W. XX/XX, XXX XX G. v zastúpení X.. E.A. W., advokát, Z. XX, XXX XX Z. proti odporcovi Slovenská republika - Q. o náhradu škody takto

rozhodol:

Súd návrh zamietla.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 01.03.2013 domáhal proti odporcovi náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 16.600,- eur podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Zvolen spočívajúcu v nečinnosti súdu v súvislosti s podávaním správ registru trestov.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že Okresný súd Zvolen na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry vo Zvolene podanej dňa 05.10.2005 na navrhovateľa za trestný čin poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písmeno a), ods. 3 písmeno a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005, trestným rozkazom sp. zn. 2T 137/05 zo dňa 11.04.2006 uznal navrhovateľa ako obvineného vinným z trestného činu poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písmeno a), ods. 3 písmeno a) Trestného zákona a uložil mu peňažný trest vo výmere 15.000,- Sk a súčasne pre prípad, že by výkon trestu mohol byť zmarený uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov. Proti trestnému rozkazu podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odpor čím bol vydaný trestný rozkaz zrušený.

Okresný súd Zvolen rozsudkom sp. zn. 2T 137/05 zo dňa 17.12.2007 uznal navrhovateľa ako obvineného vinným zo skutku ktorým spáchal trestný čin poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písmeno a), ods. 3 písmeno a) Trestného zákona a odsúdil navrhovateľa na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Na základe navrhovateľom podaného odvolania vo veci rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 2To 54/09 zo dňa 26.11.2009 tak, že zrušil výrok o vine navrhovateľa a výrok o treste a uznal navrhovateľa ako obžalovaného vinným z trestného činu poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a odsúdil ho k peňažnému trestu vo výmere 250,- eur a podľa § 54 ods. 3 Trestného zákona pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu určil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace.

Navrhovateľ peňažný trest na účet Okresného súdu Zvolen uhradil dňa 08.02.2010, čím malo dôjsť k zahladeniu odsúdenia.

Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 6Tdo 26/2010 zo dňa 14.10.2010 na základe navrhovateľom podaného dovolania rozhodol tak, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To 54/09 zo

dňa 26.11.2009 a rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 137/2005 zo dňa 17.12.2007 a i ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce

v časti týkajúcej sa navrhovateľa zrušil, keď skonštatoval, že bol porušený zákon v neprospech navrhovateľa.

Okresný súd Zvolen rozsudkom sp. zn. 2T 137/05 zo dňa 22.12.2010 opätovne vo veci rozhodol tak, že navrhovateľa ako obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe odvolania prokuratúry a navrhovateľa rozhodnutím 2To 99/2011 tak, že odvolanie prokuratúry a navrhovateľa odmietol.

Navrhovateľ bol v čase podania obžaloby a v čase vydania trestného rozkazu advokátom, zapísaným v zozname Slovenskej advokátskej komory pod reg. XXXX. Predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory uznesením zo dňa XX.XX.XXXX, č. 1176/2006 podľa § 8 ods. 2 písm. a) zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii pozastavilo poškodenému výkon advokácie.

Okresný súd Zvolen postupoval nesprávne v čase, keď zahľadanie odsúdenia, ktoré nastalo zaplatením peňažného trestu dňa 08.02.2010, písomne a bezodkladne neoznámil registru trestov, aby tento túto skutočnosť v trestnom liste vyznačil v zmysle § 7 ods. 1 písmeno f) zákona č. 330/2007 Z.z. o registri trestov.

Následne Okresný súd Zvolen postupoval nesprávne, bol nečinný a nepostupoval v zmysle § 7 ods. 1 písmeno f) zákona č. 330/2007 Z.z. o registri trestov keď bezodkladne nezaslal písomné oznámenie o všetkých údajoch týkajúcich sa dodatočných zmien právoplatného odsúdenia vo výroku o vine a vo výroku o treste po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ktorý právoplatný odsudzujúci rozsudok zrušil.

Okresný súd Zvolen postupoval nesprávne, bol nečinný a nepostupoval v zmysle § 7 ods. 1 písmeno f) zákona č. 330/2007 Z.z. o registri trestov a bezodkladne nezaslal písomné oznámenie o všetkých údajoch týkajúcich sa dodatočných zmien právoplatného odsúdenia vo výroku o vine a vo výroku o treste po vydaní právoplatného rozsudku, ktorým bol navrhovateľ oslobodený spod obžaloby.

Až na základe žiadosti navrhovateľa zo dňa 25.01.2012 Generálna prokuratúra SR, register trestov oznámila navrhovateľovi listom zo dňa 06.02.2012, že po preverení sa obrátila na Okresný súd Zvolen, aby vykonal zmenu v evidencii.

Opakovaná nečinnosť príslušného súdu spôsobila navrhovateľovi v občianskom a profesijnom živote pokračujúce ťažkosti spočívajúce v nemožnosti preukázania bezúhonnosti pri účasti na výberových konaniach do štátnej správy a samosprávy, ako aj pri zápise do zoznamu advokátov, teda spôsobila mu ťažkosti nájsť si po rokoch nezákonného stíhania zamestnanie zodpovedajúce vzdelaniu a skúsenostiam navrhovateľa a de facto navrhovateľa vylúčila bez právneho dôvodu zo spoločnosti a to v období i keď boli rozhodnutia jednotlivých súdov o vine a treste zrušené.

Minister spravodlivosti SR listom zo dňa 26.07.2012 č. 16364/2012-151 potvrdil nesprávny postup Okresného súdu vo Zvolene v súvislosti s podávaním správ registru trestov.

Konštatovanie porušenia práva na zákonný úradný postup nie je dostatočným zadostučením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a preto sa navrhovateľ domáhal nemajetkovej ujmy v sume 16.600,- eur s prihliadnutím na skutočnosť, že navrhovateľ v roku 2000 získal vysokoškolské vzdelanie v odbore právo, v roku 2001 obhájil rigoróznou prácu a vykonal rigoróznou skúšku, v období od 11.10.200 do 30.06.2004 pracoval ako advokátsky koncipient, po vykonaní advokátskej skúšky dňa 10.05.2004 bol od 01.07.2004 zapísaný do zoznamu advokátov.

Ujma, ktorú navrhovateľ utrpel je mimoriadne intenzívna pričom sa neobmedzila len na oblasť pracovnú ale dotkala sa navrhovateľa aj vo sfére rodinného a osobného života, navrhovateľ stratil možnosť vykonávať advokáciu, mať príjem, z ktorého by uhrádzal základné životné potreby vrátane potrieb rodiny, prebiehajúce trestné konanie, opakované odsúdenie navrhovateľa devastácnym spôsobom poznačili vzťah navrhovateľa s rodičmi, starými rodičmi a širšou rodinou, verejné oznámenie pozastavenia výkonu advokácie v bulletine SAK, opakované vyčiarknutie zo zoznamu advokátov v roku 2008 a 2010, opakované disciplinárne konanie vedené SAK prispeli k tomu, že kolegovia advokáti a bývalí spolužiaci sa od navrhovateľa odvrátili, nekomunikujú s ním. Následky vznikli navrhovateľovi i v spoločenskom uplatnení, keď navrhovateľ po pozastavení výkonu advokácie musel vysvetľovať každému jednotlivo dôvody a časť klientov pod tlakom verejnej mienky stále považuje navrhovateľa za vinného alebo o nevinne pochybuje a časť klientov sa pri vzájomných stretnutiach obmedzuje len na pozdrav. Navrhovateľ doteraz pociťuje difamujúce účinky nezákonných rozhodnutí v trestnom konaní, ktorých výsledkom je strata cti, ľudskej dôstojnosti, rodinného zázemia a profesijného života.

Navrhovateľ podaním zo dňa 22.06.2012 požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku pričom Ministerstvo spravodlivosti SR listom č. 22057/2012/34 zo dňa 10.12.2012 oznámilo navrhovateľovi, že jeho žiadosti nevyhovuje.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa vyjadril písomne a návrh žiadal ako nedôvodný zamietnuť. Odporca vo svojom vyjadrení uviedol, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci je splnenie podmienok a to nesprávny úradný postup resp. nezákonné rozhodnutie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi namietaným nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou. Uvedené predpoklady zodpovednosti štátu za škodu musia byť splnené kumulatívne.

Odporca poukázal na duplicitu uplatneného nároku navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy i v konaní 18C 151/2012 predmetom, ktorého je nárok navrhovateľa i na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5.000.000,- eur titulom nezákonných rozhodnutí v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 2T/137/2005 pričom navrhovateľ doslova opisuje nemajetkovú ujmu i tie isté okolnosti avšak za dôsledok vzniku ujmy v konaní sp. zn. 18C 151/2012 považuje nezákonné rozhodnutia v trestnom konaní. Navrhovateľ si teda náhradu nemajetkovej ujmy uplatňuje od dvoch rôznych právnych titulov v dvoch konaniach ten istý nárok čo do podstaty, nie však čo do výšky a odôvodňuje ho tými istými skutočnosťami.

Odporca ďalej poukázal na tú skutočnosť, že okrem toho, že navrhovateľ si od dvoch rôznych právnych titulov uplatňuje v dvoch konaniach ten istý nárok čo do podstaty, navrhovateľ ani nespĺnil podmienku na uplatnenie nároku a to preukázanie príčinnej súvislosti medzi ním vytýkaným nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy. nepreukázal, že ním označený nesprávny úradný postup bol podstatnou a hlavnou príčinou toho, že navrhovateľovi vznikla ním uplatnená škoda a teda, že priamym dôsledkom nezaslania údajov súdom registru trestov bola skutočnosť, že navrhovateľ nemohol vykonávať advokáciu, stratil dôveru klientov a bolo zasiahnuté do jeho rodinného a osobného života.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, prednesmi právneho zástupcu navrhovateľa a povereného zástupcu odporcu, oboznámil sa s listinnými dokladmi - rozhodnutie Slovenskej advokátskej komory číslo XXXX/XXXX zo dňa 28.04.2006, žiadosť navrhovateľa zo dňa 25.01.2012 adresovaná Generálnej prokuratúry SR o vykonanie opravy vo výpise alebo odpise z registrov trestov, oznámenie Generálnej prokuratúry zo dňa 06.02.2012, výpis z registra trestov navrhovateľa z 07.11.2011, výzva Daňového riaditeľstva SR č. I/127/118813/ŠimS z 14.11.2011, oznámenie Daňového riaditeľstva SR č. I/127/120641/ŠuNo z 18.11.2011, list Ministra spravodlivosti číslo 16364/2012-151 zo dňa 26. júla 2012, predbežné prerokovanie nároku zo dňa 22.06.2012, oznámenie Ministerstva spravodlivosti SR číslo 22057/2012/34 zo dňa 10.12.2012 o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, úradný záznam zo spisu sp. zn. 18C 151/2012 zo dňa 03.04.2013, žiadosť o odpis registra trestov Slovenskej advokátskej komory zo dňa 11.08.2011, zápisnica č. 8 zo zasadnutia predsedníctva Slovenskej advokátskej komory zo dňa 08.09.2011, obžaloba Okresnej prokuratúry Zvolen 1Pv 139/05-34 zo dňa 05.10.2005, trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen č.k. 2T 137/05-496 zo dňa 11.04.2006, rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 2T 137/2005-764 zo dňa 17.12.2007, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 2To 54/09 zo dňa 26.11.2009, záznam o zložení peňažného trestu v sume 250,- eur dňa 08.02.2010, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Tdo 26/2010 zo dňa 14.10.2010, rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 2T 137/2005-946 zo dňa 22.12.2010, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To 99/11 zo dňa 18.08.2011, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/83/2011-31 zo dňa 10.11.2011 a ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Okresný súd Zvolen trestným rozkazom č.k. 2T 137/05-496 zo dňa 11.04.2006 na základe podanej obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen 1Pv 139/05-34 zo dňa 05.10.2005 uznal navrhovateľa ako obvineného vinným zo skutku uvedeného v bode 6 obžaloby z trestného činu poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písmeno a), ods. 3 písmeno a) Trestného zákona a uložil mu peňažný trest vo výmere 15.000,- Sk a súčasne pre prípad, že by výkon trestu mohol byť zmarený uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov

Navrhovateľ podal proti trestnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote odpor

Okresný súd Zvolen rozsudkom č.k. 2T 137/2005-764 zo dňa 17.12.2007 uznal navrhovateľa ako obvineného vinným zo skutku uvedeného v bode 6 obžaloby, ktorým spáchal trestný čin poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písmeno a), ods. 3 písmeno a) Trestného zákona a odsúdil navrhovateľa na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka

Navrhovateľ podal proti rozsudku v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania navrhovateľa rozhodol rozsudkom sp. zn. 2To 54/09 zo dňa 26.11.2009 podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku tak,

že zrušil výrok o vine v bode 6/ napadnutého rozsudku a celý výrok o treste a uznal navrhovateľa ako obžalovaného vinným z trestného činu poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a odsúdil ho k peňažnému trestu vo výmere 250,- eur a podľa § 54 ods. 3 Trestného zákona pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu určil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace.

Dňa 08.02.2010 navrhovateľ uhradil na účet Okresného súdu Zvolen uložený peňažný trest vo výške 250,- eur, čím došlo k zahladeniu odsúdenia.

Navrhovateľ podal dňa 09.04.2010 mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie proti vyššie uvedeným rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici a Okresného súdu Zvolen žiadal napadnuté rozsudky zrušiť.

Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 6Tdo 26/2010 zo dňa 14.10.2010 rozhodol tak, že stanovil, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 54/2009 zo dňa 26.11.2009 a v konaní, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v neprospech navrhovateľa a rozsudok v časti týkajúcej sa navrhovateľa zrušil a zrušil i rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 137/2005 zo dňa 17.12.2007 a i ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce.

Okresný súd Zvolen rozsudkom č.k. 2T 137/2005-946 zo dňa 22.12.2010 opätovne vo veci rozhodol tak, že navrhovateľa ako obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Na základe podaného odvolania prokuratúry a navrhovateľa Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutím sp. zn. 2To 99/2011 zo dňa 18.08.2011 rozhodol tak, že odvolanie prokuratúry a navrhovateľa odmietol. Navrhovateľ bol teda dňom 18.08.2011 právoplatne oslobodený spod obžaloby.

Predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory rozhodnutím číslo 1176/2006 zo dňa 28.04.2006 na zasadnutí dňa 21.04.2006 rozhodlo podľa § 8 ods. 2 písmeno b) zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii o pozastavení výkonu advokácie navrhovateľovi z dôvodu, že voči navrhovateľovi bola Okresnou prokuratúrou vo Zvolene dňa 05.10.2005 podaná obžaloba pod s.p. 1Pv 139/05-34 pre trestný čin poškodzovania cudzích práv.

Uznesením predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 2496/08 zo dňa 12.06.2008 bol navrhovateľ vyčiarknutý zo zoznamu advokátov podľa § 7 ods. 1 písmeno f) zákona o advokácii z dôvodu, že komora neevidovala platbu príspevku na činnosť komory za rok 2007.

Uznesením predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 1366/09 zo dňa 18.04.2009 bolo uznesenie predsedníctva č. 2496/08 z 12.06.2008 o vyčiarknutí navrhovateľa zo zoznamu advokátov zrušené z dôvodu, že po doručení žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Slovenskej advokátskej komory č. 2496/08 zo dňa 12.06.2008 a z následného šetrenia veci vyplynulo, že úhrada príspevku na činnosť komory za rok 2007 bola započítaná na príspevok za rok 2006.

Navrhovateľ bol teda zapísaný do zoznamu advokátov a to až do roku 2011.

Predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory č. 3615/11 zo dňa 09.09.2011 opätovne rozhodlo o vyčiarknutí navrhovateľa zo zoznamu advokátov z dôvodu, že neevidovalo úhradu navrhovateľa na činnosť komory za rok 2010 v predpísanej výške.

Proti rozhodnutiu Slovenskej advokátskej komory č. 3615/11 zo dňa 09.09.2011 podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a zároveň požiadal o odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 23S/83/2011-31 zo dňa 10.11.2011 vykonateľnosť rozhodnutia Slovenskej advokátskej komory č. 3615/11 zo dňa 09.09.2011 odložil do právoplatného skončenia konania o preskúmanie jeho zákonnosti.

Navrhovateľ teda vykonával advokátsku činnosť až do 31.01.2013 teda do dňa kedy nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorým Najvyšší súd SR potvrdil rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým bola žaloba navrhovateľa na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Slovenskej advokátskej komory č. 3615/11 zo dňa 09.09.2011 zamietnutá. Táto skutočnosť medzi účastníkmi nebola sporná a túto skutočnosť uviedol navrhovateľ.

Z výpisu z registra trestov navrhovateľa zo dňa 07.11.2011 vyplýva, že vo výpise je vykázaný 1 záznam a to na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 137/05 zo dňa 17.12.2007, Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudok sp. zn. 2To 54/09 zo dňa 26.11.2009, ktorý je právoplatný dňom 26.11.2009 s tým, že bol uložený peňažný trest 250 eur, náhradný trest odňatia slobody na 3 mesiace.

Listom Daňového riaditeľstva SR číslo I/127/118813/ŠimS zo dňa 14.11.2011 bol navrhovateľ vyzvaný na doplnenie dokladov preukazujúcich zahladenie trestu z dôvodu, že bez predloženia týchto dokladov, keď z predloženého výpisu registra trestov vyplýva, že navrhovateľ bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin, sa navrhovateľ nemôže zúčastniť výberu na pozíciu samostatný radca - referent štátneho dozoru v organizačnom útvare Daňového úradu Zvolen, oddelenie štátneho dozoru nakoľko nespĺňa predpoklad bezúhonnosti.

Daňový úrad Slovenskej republiky listom číslo I/127/120641/ŠuNo zo dňa 18.11.2011 oznámil navrhovateľovi na základe jeho žiadosti o oznámenie či sa môže zúčastniť výberového konania s tým, že predložil e-mailom doklad o zaplatení peňažného trestu, že v zmysle zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe sa bezúhonnosť preukazuje doloženým výpisom z registra trestov a pokiaľ výpis z registra trestov, ktorý by preukazoval bezúhonnosť nepredloží, nespĺňa predpoklady na prijatie do štátnej služby a nemôže sa zúčastniť výberu na pozíciu samostatný radca - referent štátneho dozoru v organizačnom útvare Daňového úradu Zvolen, oddelenie štátneho dozoru.

Navrhovateľ podaním zo dňa 25.01.2012 požiadal generálnu prokuratúru SR o vykonanie opravy v vo výpise ako aj odpise z registra trestov, v ktorom má vykázaný 1 záznam a to i napriek tomu, že jednak dňa 08.02.2010 uhradil peňažný trest 250 eur čím nastalo zahladenie tohto trestu v zmysle § 92 ods. 2 Trestného zákona a jednak bol následne právoplatne spod obžaloby oslobodený.

Generálna prokuratúra SR podaním č. IX Spr 4/12-4 zo dňa 06.02.2012 navrhovateľovi oznámila, že na základe jeho žiadosti bolo vykonané preverenie v evidencii registra trestov a Okresný súd Zvolen dňa 02.02.2012 požiadal register trestov o vrátenie založeného TL č.k. 2T 137/2005 čím bola vykonaná zmena v evidencii registra trestov a v súčasnosti sa na jeho osobu nevedie v registri trestov žiaden záznam.

Navrhovateľ podaním zo dňa 22.06.2012 doručeným Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 26.06.2012 podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci v zmysle § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. a žiadal o náhradu škody spočívajúcej v nemajetkovej ujmy v sume 16.600,- eur.

Ministerstvo spravodlivosti SR listom č. 22057/2012/34 zo dňa 10.12.2012 oznámilo navrhovateľovi, že jeho žiadosť bola podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predbežne prerokovaná pričom žiadosti nebolo vyhovené z dôvodu, že nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok a to nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody s tým, že žiadosť posúdilo ako nedôvodnú.

Súd z obsahu spisu vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod spisovou značkou 18C 151/2012 zistil, že sa týka právnej veci navrhovateľa X. Q. B. proti odporcovi SR - Ministerstvo spravodlivosti SR o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci. Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 09.08.2012 domáha voči odporcovi náhrady ušlého zisku v sume 360.000,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 5.000.000,- eur. Navrhovateľ sa náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy domáha v dôsledku pochybenia Okresného súdu Zvolen a Krajského súdu v Banskej Bystrici, keď rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 137/2005 zo dňa 17.12.2007 súd rozhodol, že navrhovateľ ako obvinený je vinný zo spáchania trestného činu poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona a za to bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého súd podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Po zrušení rozsudku Najvyšším súdom SR sp. zn. 6 Tdo 26/2010 zo dňa 14.10.2010 vo veci následne opätovne rozhodol Okresný súd Zvolen rozsudkom sp. zn. 2T 137/2005 zo dňa 22.12.2010 tak, že navrhovateľa ako obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

navrhovateľ sa domáha náhrady škody z dôvodu, že Okresný súd Zvolen a Krajský súd v Banskej Bystrici postupovali v rozpore s príslušnými ustanoveniami trestného zákona a trestného poriadku čoho výsledkom bolo opakované porušovanie zákona v neprospech navrhovateľa, keď posudzovaný skutok bol nesprávne kvalifikovaný a v konečnom dôsledku skutok ako taký nebol ani trestným činom. Navrhovateľ sa domáha náhrady ušlého zisku za obdobie od 03.05.2006 do 03.02.2012 na priemernom príjme z výkonu advokácie a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 5.000.000,- eur, ktorú utrpel podaním obžaloby a prebiehajúcim trestným konaním. Náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľ v návrhu, ktorý je predmetom konania sp. zn. 18C 151/2012, odôvodnil tým, že v danom prípade iba samostatné konštatovania porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu

spôsobenú nezákonným rozhodnutím a preto navrhovateľ žiada aj nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 5.000.000,- eur a to najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že navrhovateľ v roku 2000 získal vysokoškolské vzdelanie v odbore právo, v roku 2001 obhájil rigoróznou prácu a vykonal rigoróznou skúšku, v období od 11.10.200 do 30.06.2004 pracoval ako advokátsky koncipient, po vykonaní advokátskej skúšky dňa 10.05.2004 bol od 01.07.2004 zapísaný do zoznamu advokátov.

Ujma, ktorú navrhovateľ utrpel je mimoriadne intenzívna pričom sa neobmedzila len na oblasť pracovnú ale dotkala sa navrhovateľa aj vo sfére rodinného a osobného života.

navrhovateľovi sa v roku 2006 rozpadol dlhoročný partnerský vzťah, ktorý bol poznačený najskôr podaním obžaloby a i pozastavením výkonu advokácie, navrhovateľ stratil možnosť vykonávať advokáciu, mať príjem, z ktorého by uhrádzal základné životné potreby vrátane potrieb rodiny. Prebiehajúce trestné konanie, opakované odsúdenie navrhovateľa súdom prvého stupňa a odvolacím súdom, výkon trestu devastačným spôsobom poznačili vzťah navrhovateľa s rodičmi, starými rodičmi a širšou rodinou. Verejné oznámenie pozastavenia výkonu advokácie v bulletine Slovenskej advokácie, opakované vyčiarknutie zo zoznamu advokátov v roku 2008 a 2010, opakované disciplinárne konanie vedené Slovenskou advokátskou komorou proti navrhovateľovi prispeli k tomu, že kolegovia advokáti a bývalí spolužiaci sa od navrhovateľa odvrátili a nekomunikujú s ním. K zásahu došlo tiež v spoločenských vzťahoch a navrhovateľovi vznikli závažné následky v spoločenskom uplatnení v súvislosti s bývalými klientami, keď navrhovateľ musel každému jednotlivu vysvetľovať dôvody, pre ktoré im už nemôže ďalej poskytovať právne služby.

Nezákonné trestné stíhanie, vzhľadom na osobu navrhovateľa, na jeho osobné a rodinné pomery, jeho úctu k demokracii a právu, ktorý v každej veci konal čestne a svedomito, neprimeraným spôsobom zasiahlo do nemajetkovej sféry navrhovateľa.

V konaní sp. zn. 18C 151/2012 nie je doposiaľ rozhodnuté.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že ním vytýkaný nesprávny úradný postup Okresného súdu Zvolen spočíva v tom, že súd nevyznačil v zákonom stanovenej lehote zmenu v trestnom liste navrhovateľa potom ako navrhovateľ vykonal uložený peňažný trest jeho zaplatením a z toho dôvodu navrhovateľ nemohol preukázať svoju bezúhonnosť. Navrhovateľ nemohol byť zapísaný do zoznamu advokátov keď Slovenská advokátska komora vychádzala z registra trestov a to ešte v auguste 2011 kedy mal vyznačený v registri trestov záznam o odsúdení. Nesprávny úradný postup trval viac ako 2 roky. Uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy je satisfakciou, odškodnením za ujmu, ktorú utrpel.

Zahľadenie odsúdenia nastalo zaplatením peňažného trestu dňa 08.02.2010 ale zmena v evidencii nastala až dňa 06.02.2012.

Ďalej uviedol, že do zoznamu advokátov bol zapísaný dňom 01.07.2004. V roku 2008 bol zo zoznamu advokátov vyčiarknutý z dôvodu nezaplatenie príspevkov pričom predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory toto rozhodnutie na základe ním žaloby o preskúmanie zákonnosti zrušilo a opätovne bol zapísaný do zoznamu advokátov. Dňa 09.09.2011 bol opätovne vyčiarknutý zo zoznamu advokátov, nakoľko nemal uhradené príspevky za rok 2010. Na základe jeho žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o vyčiarknutí zo zoznamu advokátov Krajský súd v Banskej Bystrici odložil vykonateľnosť tohto rozhodnutia a tak advokátsku činnosť vykonával až do 31.01.2013, teda do dňa, kedy nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorým Najvyšší súd SR potvrdil rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým bola jeho žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o vyčiarknutí zo zoznamu advokátov zamietnutá.

Vo vzťahu k príčinnej súvislosti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy a ním vytýkaným nesprávnym úradným postupom navrhovateľ uviedol, že tým, že sudkyňa si nespĺnila svoju povinnosť sa oboznámilo s jeho odpisom z registra trestov celé predstavenstvo Slovenskej advokátskej komory, nemohol sa zúčastniť výberového konania a to i za stavu, že bol právoplatne oslobodený spod obžaloby. Vo vzťahu k zásahu v dôsledku nesprávneho úradného postupu v súvislosti s bývalými klientmi uviedol, že príčinná súvislosť je v tom, že

im nemohol preukázať svoju bezúhonnosť. Vo vzťahu k ním tvrdenému poznačeniu jeho vzťahu s rodinou - rodičmi, starými rodičmi a širšou rodinou uviedol, že toto priamu príčinnú súvislosť s vytýkaným nesprávnym úradným postupom nemá ale má to súvis s tým, že nevedel im vysvetliť prečo stále nepracuje i keď je spod obžaloby oslobodený.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivu i v ich vzájomnej súvislosti podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy nie je dôvodný a preto návrh v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 1 písmeno a) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 9 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

Podľa § 92 ods. 2 Zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon ak ide o odsúdenie na tresty uvedené v § 32 písm. b) až l), k zahladeniu dochádza ich vykonaním.

Podľa § 32 Zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon Za spáchané trestné činy môže súd uložiť páchateľovi, ktorý je fyzickou osobou, len

- a) trest odňatia slobody,
- b) trest domáceho väzenia,
- c) trest povinnej práce,
- d) peňažný trest,
- e) trest prepadnutia majetku
- f) trest prepadnutia vecí,
- g) trest zákazu činnosti,
- h) trest zákazu pobytu,
- i) trest zákazu účasti na verejných podujatiach,
- j) trest straty čestných titulov a vyznamenaní,
- k) trest straty vojenskej a inej hodnosti,
- l) trest vyhostenia.

Podľa § 3 ods. 1 písmeno a) Zákona č. 330/2007 Z.z. o registri trestov v registri trestov sa evidujú údaje o fyzických osobách a nimi spáchaných trestných činoch získané z trestných listov o právoplatných odsúdeniach súdmi Slovenskej republiky.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 330/2007 Z.z. o registri trestov trestným listom sa na účely tohto zákona rozumie písomné oznámenie súdu, ktoré obsahuje údaje o

- a) právoplatne odsúdenej osobe, a to
 1. meno, priezvisko a rodné priezvisko, prípadne pseudonym alebo prezývka; v prípade zmeny mena alebo zmeny priezviska aj pôvodné meno alebo pôvodné priezvisko,
 2. dátum narodenia, rodné číslo, číslo a druh dokladu totožnosti, miesto a okres narodenia, adresa trvalého pobytu a u osôb narodených v cudzine aj štát narodenia,
 3. štátne občianstvo, ako aj ďalšie štátne občianstvo iného členského štátu Európskej únie,
 4. pohlavie,
 5. meno, priezvisko a rodné priezvisko rodičov,
- c) súdoch, ktoré rozhodovali v prvom stupni a v konaní o opravnom prostriedku a o ich spisových značkách, vrátane dátumu vydania rozhodnutia a dátumu nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia,
- d) rozhodnutí o vine s uvedením právnej kvalifikácie skutku, miesta a času jeho spáchania, druhu a výmere trestu a ochrannom opatrení, ich výkone a uložených obmedzeniach alebo povinnostiach,
- e) zmenách rozhodnutia v konaní o dovolaní,

Podľa § 4 ods. 2 písmeno g) Zákona č. 330/2007 Z.z. o registri trestov na základe písomného oznámenia súdu sa v trestnom liste vyznačí zahľadnie odsúdenia právoplatným rozhodnutím súdu alebo vykonaním uloženého trestu.

Podľa § 7 ods. 1 písmeno f) Zákona č. 330/2007 Z.z. o registri trestov súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni, je povinný bezodkladne zaslať do registra trestov písomné oznámenie o všetkých údajoch týkajúcich sa dodatočných zmien právoplatného odsúdenia vo výroku o vine, vo výroku o treste, vo výroku o ochrannom opatrení alebo výkone trestu alebo výkone ochranného opatrenia.

Podľa citovaných zákonných ustanovení zákona č. 514/2003 z.z. ide o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu za súčasného splnenia troch podmienok a to:

1. nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci
2. existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch
3. príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom.

V prípade nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného

postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu či iné vady v spôsobe vedenia konania. V zmysle ustálenej súdnej judikatúry nesprávny úradný postup je postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou priamo nesúvisí, nevyústi do nej a neprejaví sa v obsahu konkrétneho rozhodnutia.

Vo vzťahu k navrhovateľom vytýkanému nesprávnemu úradnému postupu Okresného súdu Zvolen, ktorý spočíval v nečinnosti súdu v súvislosti s oznámením relevantných údajov registru trestov v období od 08.02.2010 do 02.02.2012 súd uvádza, že v konaní bolo preukázané, že Okresný súd Zvolen nezaslal v zmysle zákonných ustanovení zákona č. 330/2007 Z.z. bezodkladne do registra trestov písomné oznámenie týkajúce sa dodatočných zmien právoplatného odsúdenia vo výroku o vine a treste. Táto skutočnosť medzi účastníkmi v konaní ani nebola sporná, odporcu ju nijakým spôsobom nespochybnil.

Z listinných dokladov je nepochybné, že navrhovateľ jemu uložený peňažný trest v sume 250,- eur uhradil na účet Okresného súdu Zvolen a teda podľa § 92 ods. 2 Trestného zákona došlo k jeho zahladeniu. Túto skutočnosť však súd registru trestov neoznámil.

Z listinných dokladov bolo tiež nepochybné, že dňa 22.10.2010 bolo Okresnému súdu Zvolen doručený rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo/26/2010 zo dňa 14.10.2010, ktorým bol zrušený právoplatný odsudzujúci rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 2To 54/09 zo dňa 26.11.2009 a odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 2T 137/2005-764 zo dňa 17.12.2007 ako aj všetky rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na zrušené rozhodnutia a to z dôvodu, že bol porušený zákon v neprospech navrhovateľa.

Okresný súd Zvolen ani túto skutočnosť súd registru trestov neoznámil

Napokon rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 2T 137/2005-946 zo dňa 22.12.2010

bol navrhovateľ oslobodený spod obžaloby. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.08.2011 keď Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 2To 99/11 zo dňa 18.08.2011 odvolanie navrhovateľa ako a odvolanie okresného prokurátora zamietol.

Okresný súd Zvolen však nezaslal podľa § 7 ods. 1 písmeno f) Zákona č. 330/2007 Z.z. o registri trestov písomné oznámenie o tejto skutočnosti i keď bol povinný tak vykonať bezodkladne.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd ustálil, že zo strany Okresného súdu Zvolen došlo jeho nečinnosťou v súvislosti s oznámením zmien právoplatného odsúdenia navrhovateľa registru trestov k nesprávnemu úradnému postupu keď súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení nekonal.

Druhou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu je preukázanie vzniku škody a jej výšky.

Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla a preukázanie, že zásah do osobnostných práv mal skutočne za následok zníženie dôstojnosti alebo vážnosti dotknutej osoby v spoločnosti v značnej miere. Preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje postihnutú fyzickú osobu. Nemajetkovú ujmu možno priznať len v prípadoch, kde došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere a kde intenzita tohto zásahu nie je primerane napravitel'ná inými právnymi prostriedkami.

Vo vzťahu k uplatnenej náhrade nemajetkovej ujmy súd uvádza, že v prejednávanej príhode navrhovateľ v priebehu konania nepreukázal, že v dôsledku ním vytýkaného nesprávneho úradného postupu mu bola spôsobená nemajetková ujma.

Navrhovateľ sa v konaní domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v sume 16.600,- eur.

Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľ odôvodnil tým, že opakovaná nečinnosť súdu spôsobila v občianskom a profesijnom živote ťažkosti spočívajúce v nemožnosti preukázania sa bezúhonnosťou pri účasti na výberových konaniach do štátnej správy a samosprávy ako aj pri zápise do zoznamu advokátov a de facto navrhovateľa vylúčila bez právneho dôvodu zo spoločnosti. Navrhovateľ celý svoj profesijný život pracoval v oblasti práva až do momentu podania obžaloby v októbri 2005. Ujma, ktorá mu vznikla je mimoriadne intenzívna pretože sa neobmedzila len na oblasť pracovnú, ale intenzívne sa dotkla navrhovateľa aj vo sfére rodinného a osobného života. Navrhovateľ stratil možnosť vykonávať advokáciu a mať príjem. Prebiehajúce trestné konanie, opakované odsúdenia navrhovateľa súdom prvého stupňa a odvolacím súdom, výkon trestu devastačným spôsobom poznačili vzťah navrhovateľa s rodičmi, starými rodičmi a širšou rodinou, a navrhovateľ i napriek tomu, že bol spod obžaloby oslobodený pociťuje doposiaľ difamujúce účinky nezákonných rozhodnutí v trestnom konaní,

ktorých výsledkom je strata navrhovateľovej cti, ľudskej dôstojnosti, rodinného zázemia a profesijného života.

Navrhovateľ v súvislosti s nárokom na priznanie nemajetkovej ujmy nepreukázal, že v dôsledku ním vytýkanému nesprávnemu úradnému postupu došlo ako sám tvrdil v značnej miere k zníženiu jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti a ostatným následkom, ktorými vznik nemajetkovej ujmy odôvodňoval.

Tieto skutočnosti navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal. Navrhovateľom tvrdené okolnosti vzniku nemajetkovej ujmy sú totožné s okolnosťami navrhovateľom tvrdeného vzniku nemajetkovej ujmy, ktorá mu však mala vzniknúť v dôsledku nezákonného trestného stíhania čo vyplýva z odôvodnenia tohto nároku navrhovateľom v konaní sp. zn. 18C 151/2012.

Samotná skutočnosť, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu zo strany súdu sama o sebe nezakladá nárok na nemajetkovú ujmu. V zmysle citovaného ustanovenia § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza nemajetková ujma v peniazoch ak ju nie je možné uspokojiť inak a to len v prípade ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením.

Bolo povinnosťou navrhovateľa, ktorý mal v konaní dôkazné bremeno, preukázať vznik nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy t.j. preukázať, že bola znížená dôstojnosť navrhovateľa a jeho vážnosť v spoločnosti a preukázať závažnosť vzniknutej ujmy a závažnosť okolností za ktorých došlo k porušeniu jeho práv.

Tretou podmienkou je preukázanie príčinnej súvislosti medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom nesprávneho úradného postupu, teda vtedy, ak nesprávny úradný postup resp. nezákonné rozhodnutie a škoda sú vo vzájomnom pomere príčiny a následku a ak je preukázané, že ak by nebolo nesprávneho úradného postupu resp. nezákonného rozhodnutia, ku škode by nebolo bývalo došlo.

Príčinná súvislosť (kauzálny nexus) je podstatným prvkom zodpovednostnej skutkovej podstaty. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak protiprávne konanie v tomto prípade nesprávny úradný postup a vznik nemajetkovej ujmy sú v logickom slede, a teda ak protiprávne konanie škodcu bolo príčinou a vznik nemajetkovej ujmy následkom tejto príčiny. Vzťah príčiny a následku musí byť bezprostredný (priamy). Nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúce jej existencii; príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie (alebo opomenutie), bez ktorého by škodný následok nevznikol. Musí byť teda doložené, že nebyť protiprávneho konania (opomenutia) škodcu, škodlivý následok by nenastal. Ak príčinou škody je iná skutočnosť zodpovednosť za škodu nenastáva.

Otázka príčinnej súvislosti medzi určitým protiprávnym konaním a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou. Pri riešení otázky príčinnej súvislosti je právnym posúdením veci vymedzenie, medzi akou ujmu (ako následkom) a akou skutočnosťou (ako príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie zodpovednosti za škodu má preto určujúci význam, v čom konkrétne spočíva nemajetková ujma, za ktorú je požadovaná náhrada. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmu poškodeného (ak vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne), sa príčinná súvislosť zisťuje (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6 MCdo 16/2012).

Vo vzťahu k príčinnej súvislosti medzi uplatnenou nemajetkovou ujmu a nesprávnym úradným postupom súd uvádza, že navrhovateľ nepreukázal, že nemajetková ujma, ktorá mu mala vzniknúť má priamu príčinnú súvislosť s nepravým úradným postupom súdu t.j. s nezaslaním údajov do registra trestov.

Navrhovateľ v tejto súvislosti neunesol dôkazné bremeno, z výpovede navrhovateľa bolo naopak preukázané, že ujma, ktorá mala navrhovateľovi vzniknúť nesúvisí s navrhovateľom vytýkaným nesprávnym úradným postupom.

Navrhovateľ jednak nepreukázal, že mu ujma vznikla vo sfére rodinného a osobného života a jednak nie je vôbec zrejماً príčinná súvislosť medzi prípadne takouto vzniknutou ujmu a nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ tiež v rámci odôvodňovania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy poukazoval na tú skutočnosť, že stratil možnosť vykonávať advokáciu, mať príjem, z ktorého by uhrádzal základné životné potreby vrátane potrieb rodiny, ale v konaní bolo preukázané, že navrhovateľ bol vyčiarknutý zo zoznamu advokátov z dôvodu neplatenia príspevkov Slovenskej advokátskej komory a napokon sám uviedol, že

advokátsku činnosť vykonával až do 31.01.2013 pričom zmena v evidencii registra trestov nastala dňa 06.02.2012.

Ujma, ktorá mala navrhovateľovi vzniknúť v dôsledku prebiehajúceho trestného konania, opakovaného odsúdenia navrhovateľa, verejného oznámenia pozastavenia jeho výkonu advokácie v bulletine SAK, opakované vyčiarknutie zo zoznamu advokátov v roku 2008 a 2010, opakované disciplinárne konanie vedené SAK, v súvislosti s bývalými klientmi po pozastavení výkonu advokáta je z hľadiska nesprávneho úradného postupu nezaslaním oznámenia registru trestov irelevantná nakoľko preukázateľne s predmetom tohto konania nesúvisí. V dôsledku bezodkladného nezaslania oznámenia údajov registru trestov zo strany súdu takáto ujma navrhovateľovi nevznikla a ani vzniknúť nemohla. Navrhovateľ, tak ako je uvedené už vyššie, si duplicitne uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v dvoch prebiehajúcich konaniach, pričom tento nárok odvodzuje síce od rozdielnych skutočností, keď v tom konaní od nesprávneho úradného postupu súdu v dôsledku nezaslania oznámení údajov registru trestov a v konaní sp. zn. 18C 151/2013 v dôsledku nezákonných rozhodnutí v trestnom konaní, ale dôvody vzniku ujmy a rozsah odôvodňuje totožnými skutočnosťami.

Súd sumarizáciou vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal súčasné splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., keď nepreukázal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy a príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a nárokom na uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, teda podľa úspešnosti v konaní avšak úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal nakoľko odporca si náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona